

Hugo Bouter

Lo-Ruchama en Lo-Ammi

Een vraag over Hosea 1 en 2

'Toen zij Lo-Ruchama niet meer de borst gaf, werd zij weer zwanger en zij baarde een zoon. En Hij zei: Geef hem de naam hem Lo-Ammi, want u bent niet Mijn volk en ik zal er voor u niet zijn. Toch zal het aantal Israëlieten zijn als het zand van de zee, dat niet gemeten en niet geteld kan worden. En het zal gebeuren dat in de plaats waar tegen hen gezegd is: U bent niet Mijn volk, tegen hen gezegd zal worden: kinderen van de levende God. Dan zullen de Judeeërs bijeengebracht worden samen met de Israëlieten. Zij zullen voor zich één Hoofd aanstellen en uit het land oprukken; want groot zal de dag van Jizreël zijn. Zeg tegen uw broeders: Ammi, en tegen uw zusters: Ruchama'.

Hosea 1:8-12

Vraag:

Wat is de bedoeling van de namen van het tweede en derde kind van Hosea: Lo-Ruchama en Lo-Ammi? En voor wie geldt deze symboliek?

Antwoord:

De namen betekenen resp. niet-ontfermen en niet-Mijn-volk. Maar Ruchama (of: Ontferming) zal straks weer Gods geliefde zijn; en het volk dat eens terzijde is gesteld (Lo-Ammi), zal in de toekomst weer als Gods volk worden aangenomen. Vergelijk ook het slot van Hosea 2.

Het gaat in Hosea in eerste instantie om de aardse bruid, het overblijfsel van Israël. Maar Paulus en ook Petrus passen Hosea 1 en 2 toe op onszelf als het volk van God in de huidige genadetijd (Rom. 9:23-26; 1 Petr. 2:10). Wij zijn door genade Gods volk geworden, en Zijn geliefde. Er is dus zowel een geestelijke toepassing op de Gemeente te maken, als een profetische uitleg ten aanzien van Gods oude volk.

Het boek Handelingen toont dat de bekeerde heidenen zich niet door middel van de besnijdenis bij het Joodse volk hoefden te voegen, om behouden te kunnen worden. Er wordt door middel van het evangelie ook uit de naties door God een volk aangenomen 'voor Zijn naam' (Hand. 15:14). Zij moesten zich echter wel houden aan de Noachitische geboden, die universeel geldig zijn.

Zo kon de apostel Paulus zijn werk onder de onbesnedenen voortzetten en het evangelie verder uitdragen onder de volken (vgl. Gal. 2). De bekeerde heidenen werden door God aangenomen als Zijn eigendom, als Zijn eigen volk. 'Ik heb veel volk in deze stad', zei de Heer tegen Paulus toen hij werkzaam was in Korinte (Hand. 18:10). Gods belofte van zegen voor Zijn oude volk was nu op hen van toepassing: 'Ik zal in uw midden wandelen en u tot een God zijn en u zult Mij tot een volk zijn' (Lev. 26:12; dit wordt door Paulus geciteerd in 2 Kor. 6:16). God woont en wandelt te midden van dit nieuwe volk, de Gemeente, en Christus is haar Middelpunt.

Dit nieuwe volk van God is door genade geroepen tot het heil in Christus. Zij zijn 'vaten van barmhartigheid', door God tevoren tot heerlijkheid bereid. Hij heeft hen geroepen, niet alleen uit de Joden, maar ook uit de volken. Zoals Hosea reeds had geprofeteerd: 'Niet-Mijn-volk' is veranderd in 'Mijn volk'. De 'Niet-geliefde' is nu Gods 'geliefde' geworden. Wij zijn nabij gebracht en zonen van de levende God geworden (Rom. 9:23vv.; 15:8-13; 1 Petr. 2:10).

Als een volk voor Gods naam vormen de gelovigen Zijn 'eigen volk', een 'heilig volk', een volk ten eigendom, om de deugden te verkondigen van Hem die ons uit de duisternis heeft geroepen tot Zijn wonderbaar licht (1 Petr. 2:9). Wij zijn een 'eigen volk, ijverig in goede werken' (Tit. 2:14). Gods bedoelingen met het oude priestervolk bij de berg Sinai worden op geestelijke wijze vervuld in de Gemeente, het hemelse volk dat aan Zijn Vaderhart is gebracht (Ex. 19:4-6).

Toekomstperspectief: zij zullen Zijn volk zijn

Toch gelden deze profetische beloften ook voor Israël. Er is een hoopvolle toekomst voor het aardse volk van God. Allereerst zal de bedekking die over het hart van het natuurlijke Israël ligt, worden weggenomen. Het volk zal terugkeren tot de Heer en de Messias aannemen (2 Kor. 3:15-16). Dan zal de profetie van Hosea op een definitieve wijze in vervulling gaan, en zal God een keer brengen in het lot van Zijn oude volk.

De aanneming van Israël zal zelfs het 'leven uit de doden' betekenen: een heel nieuw begin op aarde en een nieuwe tijd van zegen voor het herstelde Israël en voor de volken tijdens het komende Vrederijk (Rom. 11:15).

Oude Sporen 2016

